

Hulûsi Kalb'den

Mehmet AKKUŞ*

KAFESTEN KUŞ UÇMUŞ GİBİ

“Bu dünya misâfirhânesinde misâfirler birer birer gidecek, konaklar yıkılıp vîran olup gidecek. Eğer varsa dostlarıyla ya vuslat gerçekleşecek ya da onlar birer mihnet hâline gelecek. O can dostların yarın âhirette senin derdine belki dermân olacaklar.Ya da oradaki ateşler senin yaranın üstüne yara açacaklar.”

Azret-i Âdem'den beri olduğu gibi, bir gün gelecek her canlı, fânî olan bu dünyadan göçüp gidecek. Nice varlık sahipleri; güç ve kudretleri elinde bulunduran niceleri elde ettikleri zenginliklerini, hazînelerini, evlâd u ıyâlini, mal ü menâlini, hüküm sürdükleri toprakları, köşkle-ri, sarayları v.s. hep bırakıp gittiler. Nice edip-ler, şairler, âlimler göçtüler bu dünyadan. Bunlardan bu dünyada hoş bir sadâ bırakanlar, hem yaptıklarıyla hâlâ hayırla yâd ediliyorlar, hem de âhirette Rabbimizin va'd ettiği cennetlere girecekler. Kahır ve zulümle hüküm sürerek hayatlarını sürdürmüş olanları ise her iki âlemde hiç de iyi sonuçların beklemediği malum.

Dünyamızın, âhîret azığının kazanıldığı bir yer olduğunu unutmamak için birbirimizi uyar-malı ve uyaranlara kulak vermeliyiz. Allah dostları, mutasavvıflar, mürşidler, muttakî âlimler, gönül dünyamıza hitap eden şâirlerimiz bize hep bu hakîkatı söylemişler, söylemeye devam etmekte-Dirler. Yunus Emre birçok manzûmesinde bu dünya hayatının kısılgını, gelip-geçiciliğini gayet samîmâne sözler ve sade manzûmeleriyle çok gü-zel ifade etmiştir. Ona göre dünyadan göçenler, bir kuş misâli uçup gitmektedirler. Bu vâdîde şir-irleri olan es-Seyyid Osman Hulûsî Efendi de aş-ğdaki güzel manzûmesinde konuyla alakalı ola-rak bize ikazlarda bulunmaktadır. Ona göre bunu görmeyenler ahmaktır. Bundan dolayı senlik-benlik kavgasını bırakmalı, has-hâlis vefâlî dost-lar olup ebedî hayat için bu dünyada âhîret azığı-mızı hazırlamalıyız.

1. Bir vakt ola bu câm-ı gülistânı koyam ben
Bir vakt ola bu âlem-i devrânı koyam ben
Bir vakt ola bu nâliş-i sûzânı koyam ben
Bir vakt ola her yârı vü yârânı koyam ben
Talan ola varlık gide cân yâr ola cânân
N'itdim nideyim n'oldu bakın âlem-i ebdân
2. Yıllarca süren senlik ü benlik yok olur ya
Her nesnede bu âdet-i Hak mutlak olur ya
Kim yâda getirmez bu günü ahmak olur ya
Vâlâ-güher isen de yerin toprak olur ya
Talan ola varlık gide cân yâr ola cânân
N'itdim nideyim n'oldu bakın âlem-i ebdân
3. Bir bülbül-i şeydâ-yı gülistân-ı cihânken
Bir Vâmık u Azrâ-yı nihân Yûsuf-ı cânken
Bir pâdişeh-i merd-i kavî sırr-ı nihânken
Heyhât dağıla gide cem-i cemâatin ayânken
Talan ola varlık gide cân yâr ola cânân
N'itdim nideyim n'oldu bakın âlem-i ebdân
4. Mihmân gide vîrân ola bu hâne-i mihmân
Yâ mihnet ü yâ vuslat ola var ise yârân
Yâ derdine dermân ola ol yâr-ı azîz cân
Yâ yârene ateşler ura berzah u nîrân
Talan ola varlık gide cân yâr ola cânân
N'itdim nideyim n'oldu bakın âlem-i ebdân
5. Mecnûn Hulûsî'ye vefâ kim ede Leylâ
Mahzûn Hulûsî'ye cefâ kim ede Leylâ
Medyûn Hulûsî'ye ezâ kim ede Leylâ
Mağbûn Hulûsî'ye safâ kim ede Leylâ
Talan ola varlık gide cân yâr ola cânân
N'itdim nideyim n'oldu bakın âlem-i ebdân

Açıklaması

Bir gün gelecek ben bu gül bahçesi gibi olan dünyanın nimetlerini koyup gideceğim. Yine bir gün olacak dönüp duran bu âlemi bırakıp gideceğim. Bir vakit de gelecek bu dünyanın ağlayıp sızlamalarını koyacağım. Neticede bir an gelecek ki bütün dost ve ahbabları bırakıp gideceğim ben.

İşte o zaman elde avuçta var olan ne varsa talan olup gidecek. Bana ise, sadece yâr-ı Hakîkî olan Allah'ım kalacak. O zaman gelin hep beraber

şöyle bir düşünelim: Ben ne yaptım, ne yapıyorum? Bu varlıklar âlemi ne oldu, nereye gitti?

Nasıl olsa yıllarca, hatta ömür boyu sürüp giden sen ben kavgası bir gün gelir yok olup gider. Allah'ın âdeti gereği her şey bir gün mutlaka bu dünyadan geçer gider. Kim ki bunun böyle olacağını aklına getirmezse o ahmaktır. Nihâyet ne kadar değerli mücevher de olsan bir gün gelecek yerin kara toprak olacak.

İşte o zaman elde avuçta var olan ne varsa talan olup gidecek. Bana ise, sadece yâr-ı Hakîkî olan Allah'ım kalacak. O zaman gelin hep beraber şöyle bir düşünelim: Ben bu dünyada yaşadığım sürece ne yaptım, ne yapıyorum? Elimde bulunan varlıklarım ne oldu, nereye gitti?

İnsanoğlu gül bahçesi gibi olan bu dünyada şakiyıp duran bir bülbül iken. Tarihte Vâmık ve Azrâ gibi, cân dostu olan Yûsuf (a.s.) gibi nice meşhûr kişiler var iken; nice nice kudretli padişahlar, onların ne kadar da çok sırları var iken. İşte bütün bunların yok olup gittiği gibi bir gün senin de topladıklarının hepsi veya soyun sopun hepsi dağılıp yok olup gideceği ortada iken.

İşte o zaman elde avuçta var olan ne varsa talan olup gidecek. Bana ise, sadece yâr-ı Hakîkî olan Allah'ım kalacak. O zaman gelin hep beraber şöyle bir düşünelim: Ben bu dünyada yaşadığım sürece ne yaptım, ne yapıyorum? Elimde bulunan varlıklarım ne oldu, nereye gitti?

Bu dünya misâfirhânesinde misâfirler birer birer gidecek, konaklar yıkılıp vîran olup gidecek. Eğer varsa dostlarınla ya vuslat gerçekleşecek ya da onlar birer mihnet hâline gelecek. O can dostların yarın âhirette senin derdine belki dermân olacaklar. Ya da oradaki ateşler senin yarının üstüne yara açacaklar.

İşte o zaman elde avuçta var olan ne varsa talan olup gidecek. Bana ise, sadece yâr-ı Hakîkî olan Allah'ım kalacak. O zaman gelin hep beraber şöyle bir düşünelim: Ben bu dünyada yaşadığım sürece ne yaptım, ne yapıyorum? Elimde bulunan varlıklarım ne oldu, nereye gitti?

Bu söylediklerini düşünerek Mecnûn gibi kendinden geçerek mahzûn olup nice cefâlar çeken; medyûn olup nice eziyetler gören; bu dünyaya dalıp yanılan Hulûsî'ye kim ki vefâlı dost olursa, Mecnûn'un Leylâ'sı gibi onun gerçek muhibbi olur.

İşte o zaman elde avuçta var olan ne varsa talan olup gidecek. Bana ise, sadece yâr-ı Hakîkî olan Allah'ım kalacak. O zaman gelin hep beraber şöyle bir düşünelim: Ben bu dünyada yaşadığım sürece ne yaptım, ne yapıyorum? Elimde bulunan varlıklarım ne oldu, nereye gitti?